

ÎNCHEIERE

14 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul instituției publice „Agenția Servicii Publice”, Ina Griniuc împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 29 august 2017,

adoptată în cauza civilă intentată la cererea instituției publice „Agenția Servicii Publice” împotriva societății cu răspundere limitată „Inginer Mecanic Start” cu privire la suspendarea licenței,

c o n s t a t ă:

La 20 februarie 2017, Camera de Licențiere a depus cerere împotriva societății cu răspundere limitată „Inginer Mecanic Start” (denumirea prescurtată SRL „Inginer Mecanic Start”) cu privire la suspendarea licenței.

În motivarea acțiunii menționează că, la 29 iunie 2015, SRL „Inginer Mecanic Start” s-a adresat la Camera de Licențiere cu declarația nr. RE15-32-15778 privind eliberarea licenței pentru genul de activitate de instruire a personalului din domeniul transportului rutier (categoriile B).

Astfel, prin decizia nr. 1734/RE emisă de Camera de Licențiere la 02 iunie 2015 s-a eliberarea licența seria A MMII nr. 048991 din 17 iunie 2015 pentru genul de activitate de instruire a personalului din domeniul transportului rutier (categoriile B).

Relevă reclamantul că, în baza scrisorii nr. 93-01 Agenției Naționale de Asigurare a Calității în Învățământul Profesional din 27 septembrie 2016, s-a constatat că SRL „Inginer Mecanic Start” nu s-a conformat prevederilor art. 28 alin.(5) din Legea nr. 131-XVI din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier.

Drept urmare, Camera de Licențiere a emis decizia nr. 04 din 14 februarie 2017 privind suspendarea licenței nominalizată eliberată SRL „Inginer Mecanic Start” pentru genul de activitate de instruire a personalului din domeniul transportului rutier (categoriile B).

Solicită admiterea acțiunii; suspendarea licenței seria A MMII nr. 048991 din 17 iunie 2015 eliberată SRL „Inginer Mecanic Start” pentru genul de activitate de instruire a personalului din domeniul transportului rutier (categoriile B) și obligarea SRL „Inginer Mecanic Start” să înștiințeze în scris Camera de Licențiere despre lichidările circumstanțelor care au dus la suspendarea licenței.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 15 martie 2017 (f.d. 29, 36-37 recto-verso) s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea Camerei de Licențiere împotriva SRL „Inginer Mecanic Start” cu privire la suspendarea licenței.

Întru fortificarea soluției adoptate, prima instanță a notat că, în conformitate cu Curriculumul pentru formarea profesională inițială și continuă la toate categoriile/subcategoriile, adoptat de Ministerul Educației, Institutul de Științe ale Educației face parte din „Sistemul de instruire inițială a conducătorilor de autovehicule”. Astfel, pornind de la faptul că genul de activitate a SRL „Inginer Mecanic Start” este instruirea personalului din domeniul transportului rutier (categoriile B), unitățile de instruire (inițială) ale acestuia sunt excepționate de la procedura de evaluare în conformitate cu prevederile art. 28 alin. (1) din Legea nr.131-XVI din 07 iunie 2007 privind siguranța traficului rutier, unitatea respectivă de instruire (inițială) este excepționată de la procedura de evaluare.

Având în vedere că prin licența seria A MMII nr. 048991 din 17 iunie 2015 eliberată SRL „Inginer Mecanic Start”, ultimei i s-a acordat dreptul de a desfășura genul de activitate de instruire a personalului din domeniul transportului rutier (categoriile B), instanța inferioară a conchis că categoriile B reprezintă în sine instruire inițială a conducătorilor de autovehicule. Prin urmare, speța nu cade sub incidența art. 28 alin. (1) din Legea nr. 131-XVI din 07 iunie 2007 privind siguranța traficului rutier

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 29 august 2017 (f.d. 62, 63-65 recto-verso) s-a respins apelul declarat de Camera de Licențiere și s-a menținut hotărârea Judecătorei Bălți din 15 martie 2017.

La 11 octombrie 2017, reprezentantul instituției publice „Agenția Servicii Publice” (denumirea prescurtată „Agenția Servicii Publice”), Ina Griniuc a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 29 august 2017, solicitând primirea spre examinare a recursului, declararea admisibilității recursului, cu admiterea recursului și casarea integrală a hotărârii Judecătorei Bălți din 15 martie 2017 și deciziei Curții de Apel Bălți din 29 august 2017, pronunțarea unei noi hotărâri în sensul admiterii integrale a acțiunii (f.d. 70-74).

În motivarea recursului a reiterat motivele de fapt ce țin de fondul cauzei și a invocat că soluția instanței de apel este neîntemeiată și bazată pe interpretarea eronată a normelor de drept ce guvernează speța.

În acest sens, notează că, dispozițiile art. 25 și 26 din Legea nr. 131/2007 privind siguranța traficului rutier, prevăd obligativitatea unităților de instruire a personalului din domeniul transportului rutier de a fi periodic evaluată și acreditată în condițiile stabilite la art. 28 din aceeași lege, iar în cazul în care va exista o decizie definitivă a Ministerului Educației cu privire la neacreditarea unității de instruire, unității respective i se va retrage licența pentru activitatea de instruire a personalului din domeniul transportului rutier.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Primordial, completul de admisibilitate consideră oportun de a nota că, în conformitate cu pct. 5 din Hotărîrea de Guvern nr. 314 din 22mai 2017 privind constituirea Agenției Servicii Publice, Întreprinderea de Stat „Camera Înregistrării de Stat”, Întreprinderea de Stat „Cadastru”, autoritatea administrativă din subordinea Ministerului Justiției „Serviciul Stare Civilă” și autoritatea administrativă din subordinea Ministerului Economiei „Camera de Licențiere” se reorganizează prin fuziune (absorbție) cu Instituția publică „Agenția Servicii Publice”. Prin urmare, în

speță, calea de atac se consideră a fi exercitată de către subiectul corespunzător.

Succesiv, instanța de recurs consideră că, în speță, calea de atac a fost demarată în interiorului termenului legal, deoarece decizia recurată datează cu 29 august 2017, fiind expediată participanților la proces prin scrisoarea de comunicare a actului de procedură cu numărul de ieșire 19545 din 02 octombrie 2017 (f.d. 66), iar cererea de recurs a fost depusă la 11 octombrie 2015, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe cererea de recurs (f.d. 70).

Instanța de recurs apreciază memoriul înserat în recurs ca fiind declarativ și lipsit de substanță, reieșind din aserțiunile ce succed.

În debut, completul de admisibilitate nu poate accepta argumentele recurentului înserate în cererea de recurs, precum că soluția instanței de apel este neîntemeiată și bazată pe interpretarea eronată a normelor de drept ce guvernează speța.

Or, după cum menționează însăși reprezentantul recurentului, norma art. 28 alin.(1) din Legea nr. 131/2007 privind siguranța traficului rutier desprinde două ipoteze: 1) unitățile de instruire a personalului din domeniul transportului rutier sunt pasibile procedurii de evaluare, care are drept finalitate acreditarea sau după caz, neacreditarea acestora; și 2) unitățile de formare inițială și perfecționare periodică a conducătorilor de autovehicule, a cadrelor manageriale din domeniul transportului rutier și/sau a experților din cadrul stațiilor de inspecție tehnică sunt exceptate de la evaluarea și respectiv acreditarea acestora.

Întru aducerea unei lumini asupra discrepantei create, instanța de recurs învederează că în sensul Curriculumului pentru formarea profesională inițială și continuă la toate categoriile/subcategoriile, adoptat de Ministerul Educației, sistemul de formare profesională a conducătorilor de autovehicule conține: instruirea inițială a conducătorilor de autovehicule; formarea continuă de la o categorie la alta a conducătorilor de autovehicule; formarea continuă a conducătorilor de autovehicule în cadrul categoriei; formarea continuă profesională a conducătorilor auto.

Astfel, instruirea inițială a conducătorilor de autovehicule cuprinde: categoria „A”, cu subcategoriile AM, A1 și A2); categoria „B”, cu subcategoria B1; și categoria „B C”, cu subcategoria C1.

Prin urmare, se deduce că activitatea de instruire a personalului din domeniul transportului rutier categoria „A”, cu subcategoriile AM, A1 și A2); categoria „B”, cu subcategoria B1; și categoria „B C”, cu subcategoria C1, fac parte din sistemul de instruire inițială a conducătorilor de autovehicule, și care prin prisma art. 28 alin. (1) din Legea nr. 131/2007 privind siguranța traficului rutier (în redacția perioadei pertinente speței) sunt exceptate de la procedura de evaluare.

Ipoteza relevantă certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece reprezentantul recurentului nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel, circumstanță care în esență profilează caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului parțial al reprezentantului recurentului cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Mai mult decât atât, argumentele înserate de recurent au fost supuse examinării și aprecierii juste de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de

procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare, și nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipoieza relevată certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece reprezentantul recurenteii nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Or, argumentele înserate în cererea de recurs fiind caracteristice temeiurilor procedurii în apel și pot fi încadrate în temeiurile prevăzute de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil procedurii recursului.

Astfel, circumstanțele descrise supra evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului reprezentantului recurenteii cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67*). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de reprezentantul Agenției Servicii Publice, Ina Griniuc nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că reprezentantul Agenției Servicii Publice, Ina Griniuc a depus prezenta cerere de recurs după ce prima a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50*).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurenteii Agenția Servicii Publice i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (*Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67*)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul Agenției Servicii Publice, Ina Griniuc în baza art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Agenției Servicii Publice, Ina Griniuc împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 29 august 2017 se consideră inadmisibil. Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță